

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre . .	1 „ 50 „
Egyes szám ára .	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér“ rovatban
közlendő cikkek soronkin
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

A „uj kataszter.“

(Füge.)

Álljon itt szavaink igazolására egy példa. Pálnak volt egy darab szántóföldje 1260 hr. szám alatt; Péternek közvetlen mellette — tehát 1261. hr. sz. alatt — egy darab kaszálólhelye, a C. lapon teherrel, melyet Pál megvett örökösön; Istvánnak is volt 1262. hr. számmal jelezve egy darabka legelője, melyre nézve B. lapon tulajdoni igényt jegyeztetett fel Samu; de Pál ezt is megvette és ő mindhárom birtoktestből egy darab, tehát egy testet képező szántóföldet csinált, mely kapott az új kataszter alkalmával 936. hr. számot. Tehát így terület, mivelési ág, hr. szám és tulajdonos változott. Pétert beperelik és az 1261. hr. számú ingatlanra az árverés elrendeltetik. Ez meg is történik s azt megveszi Mátyás. Samu az előjegyzett tulajdoni igényével Istvánt megnyeri; következik mind a két birtoktestre nézve a bírói bevezetés. De hova? Az új kataszter a tényleges állapotnak megfelelőleg lévén felvéve, a nyilvántartási könyvön lévő 1261. hr. sz. kaszáló és 1262. hr. számú legelő nem létezik, hanem e helyett létezik a 936. hr. számú szántó, mely sem mivelési ágra, sem térfogatra nem talál; de sőt az új telekkönyvi rajz szerint sem létezik sehol; továbbá mindhárom volt birtoktest felett a térfogat sem talál, miután — tegyük fel, tévedésből — az új kataszter alkalmával megváltozott. Mit csinál most az illető bevezető bíró? Mindhárom tulajdonost a területre nézve perre utasítsa? Hisz ez sem ér semmit.

Hány ily esetre fog az új kataszter alkalmat nyújtani, melyen még szakember sem fog soha eligazodni!

Mindebből aztán az lesz a tanulság, a mit különben előre kellett volna tudni s látni, hogy t. i. az ugyanazon egy objektumra vonatkozó, ámbár két különböző célra berendezett intézményt, milyen a kataszter és a telekkönyv, egyszerre és egymással összehangzólag kellett volna átalakítani. És ezt annál inkább meg kellett volna tenni, mert egyfelől a telekkönyvek ellen is már évek óta országsszerte hangzott a panasz s másfelől, mert ezt az együttes munkát az az egy körülmény előzetesen is felismerhetővé tette, hogy a kataszter ujjaalakítása alkalmával a dolog természeténél fogva a birtoklási és tulajdoni viszonyokra tekintettel kellett volna lenni.

Másodszor elhibázott munkának tartjuk az új katasztert azért is, mert a birtok terjedelméért nemcsak nem vállal felelősséget sem a kataszter, sem a telekkönyv, de különben is abszolúte sem lehetvén e tekintetben egyikben is bizni, e fontos ok figyelmen kívül nem maradhatott volna.

Mit ér a jelenlegi rendszer mellett a birtok jogi viszonyainak feljegyzése a telekkönyvbe és az adózási adatok nyilvántartása a kataszterben, ha a terület nincs meghatározva? A földhitel egyedüli biztos alapját képező telekkönyv és kataszter biztos adatokat kellene, hogy szolgáltatson a területnagyság tekintetében is.

Hogy ily körülmények között a külföld előtt a magyar földbirtoknak annyi hite is van, a mennyivel tényleg bir: csodák csodája.

Tehát még akkor el volt hibázva az új kataszter, midőn a szabatos fölmérések nem terjeszkedtek ki.

Ha az elősoroltakon kívül több ok nem is volna, ezek is elégségesek arra, hogy — bármily óriási áldozattal — egészen új kataszter készíttessék és új telekkönyvezés vitessék keresztül.

Régóta táplált ohaj, hogy birtokaink területi nagysága jövedelmezőség és birtokviszonyok tekintetében egyaránt hiteles és megbízható adatok segítségével legyen evidenciában tartva s így a hitelképesség a lehető legbiztosabb alapra fektetessék.

Mindez pedig legyen visszhang egyik igen tekintélyes lapunk felszólására. Mert a hiányt mi háromszékiek is rég felfedeztük. De mikor fog az orvosoltatni?

B-y.

A m.-vásárhelyi kir. tábla és a „Kolozs. Közlöny“ M. P.-je.

(Folytatás.)

Az 1848. év máj. 30-án tartott országgyűlésen a Székelyföld és város követői is elhatározólag folyták az unio-törvény és ezzel kapcsolatosan a magyar alkotmány reformmüve megalkotásához. E város szülötte Dósa Elek, Erdély Deák Ferencze, az alkotmány helyreállításának előkészítői és létesítésében is egyik főtényező volt úgy is, mint Maros-Vásárhely város képviselője.

A nehéz napokban is a megtámadott

Innen négyen lóháton mentünk Szent-Domokosig, a nélkül, hogy gyenge permeténnél nagyobb esapás ért volna. A vihar elvonult már Szt-Domokos környékéről s csakis a zúgó patakok és letiport vetés jelezte a vést, mely a lakósokat fenyegette.

Szt-Domokosra beérve, József barátunk erősen invitált, hogy menjünk hozzá, míg a szekerek eláll, de K. vendéglős iránti tántoríthatatlan rokonszenvünk nem engedte, hogy iránta hűtlenség legyünk. Hosszas kérés után elszántuk azonban magunkat, hogy a feleskei notárius módjára, more patrio, egy üveg fluidumnak nyakát szegjük abból a fajtából, melybe a bu befut, s melytől a kedv gyulad.

Tükörbe nem néztünk, de aligha jobban nézhettünk ki, mint az indián páriák ivadéka egy jól sikerült országos vásár után. Megázva, de el nem ázva érkezünk be K. vendéglőjébe, honnan 4 hom.-oklándi szekér Cs.-Szereda felé volt menendő. Ezek egyikét felfogadva, 1/2 óra mulva utnak indultunk.

Soha sem láttam kétségbeesettebb arczot, mint minővel K. tőlünk elbucszott. Nem is állotta meg, hogy értésünkre ne adja, hogy három ilyen vendéggel naponta

és veszélyeztetett magyar alkotmány és nemzeti létért való küzdelemben e város és a Székelyföld fiaiból alkotott zászlóaljává volt az oroszánrészt Bem apó vezérsege alatt, a ki segédével, Petőfi a költővel, kiválóan szerezte és becsülte a székelyt és utolsó napjait is e város falai közt ohajította tölteni.

Most szobra áll városunk főterén, emlékeztetve a multra és lelkesítve a jövőben a magyar nemzet- és alkotmányért élni és halni.

Kolozsvárnak annyi századok óta nem volt még ideje a nemzet ottan született egyik legnagyobb királyának, Mátyás az igazságosnak szobrot emelni, avagy annak készletési házáat nemzeti kegyelet tárgyává emelni.

Ezen most általunk felsorolt tények, adatok bizonyítanak azon fontos missio mellett, melyet a Székelyföld és fővárosa a magyar nemzet érdekében teljesített, valamint azon állami gondoskodás szükségét igazolják, viszonzásul saját érdekében megtenni mindazt, a mi a Székelyföld és fővárosának az újabb átalakulások, intézmények behozatala folytán megrendített materialis és intellectualis viszonyait a kor követelményeihez mértén egyensúlyba hozni, javítani képes, a melyekhez tartjuk a kir. tábla székhelyének további itten fenntartását.

Mert ha mind igazak volnának, a miket M. P. ur a Székelyföld és annak közönsége ellen felsorolt, azt prostituálta, ezen esetben a felelősség és súlyos vád azon intéző körököt sújtja mind a jelenben, mind az utókor előtt, a kik közintézkedéseik, intézményeik által oly rövid idő előtt egy oly dicső multu nemzetet és várost elzúlleni, senyvedni engedtek.

Mindezekkel s egyáltalán a létező dolgok alapjával, történelmével M. P. ur nem törődve, fejtegetéseiben tovább halad, abban a magyar államot uratlannak és a magyar alkotmányt tabula rasa-nak tekinti, bebizonyítandó a székely nemzet és fővárosa jogvesztését a kir. táblához s egyáltalában mind

meg volna elégedve, mert azok után pár év alatt teljesen boldoggá tudna lenni.

Ezen nyilatkozata engem is gondolkozóba ejtett: miként lehetne országos támogatással egy segélyegyletet állítani azon utasok részére, kik bármely okból arra vannak kényszerítve, hogy 24 órát a szt-domokosi vendéglőben töltsenek el.

A kérdést azonban Asztalos Mihály uram fogja megfejteni, ki újabb időben a községi vendéglőt haszonbérbe vette s miként maga hirdeti és hirdetteti, lehető kényelemmel berendezte.

Ezután tehát nagy bankó nélküli is meg lehet Szt-Domokoson hálalni.

Mi ez uttal tovább haladtunk s visszatekintve kerestük a Pásztorbükki környékén azon helyet, hol Báthori Endre bibornok és erdélyi fejedelem 1559. november 3-án Ördög Balázs és Kristály András szentdomokosi jómadarak által megöletett és kirabol-tatott.

Egy meglapult pénztárca sok szomorú eseményt ébreszt fel az ember képzeletében.

(Folytatása következik.)

A „Székelyföld“ tárczája.

Kirándulás a Tarkóré.

(Folytatás.)

Déli órákban elérkeztünk a Tarkótól keletre fekvő Rajteg térségére, s itt mintegy 1 1/2 órai pihenőt tartottunk, mely alatt Béla barátunk a szakács szerepét vitte, Józsi kapitány pedig Flinta ur módjára hajgálódott a nagy mondásokkal.

Legelőször az átalveto után néztünk, hogy a pinczetokba elhelyezett útegek nem szenvedtek-e valami romlást, vagy sérülést, mikor a teherhordó pára mindenestől a mocsárba esett és magát megmentendő, terhét a pocsolyába rázta.

De úgy látszik, a Gondviselés örökösödött felettünk, mert nemcsak ezek maradtak meg egész épen, hanem jöllehet az eget minden irányban borzasztó nehéz felhők borították, felettünk teljesen tiszta volt. Villámgyorsasággal üzték egymást a fekete felhők, a levegő telve volt kénsszaggal s csakis fejünk felett volt az ég boltozatja szelid kék színben élvezhető.

Eszembe jutott egy krakkói közmondás: „Mikor az Isten gyönyörködni akar az

emberiségben, lyukat fur az égen Krakko felett s gyönyörködik a lengyelekben.“

Magam is azon gondolatra vetemedtem: talán gyönyörködik merészségünkben a Teremtő, azért oly tiszta felettünk az ég boltozatja.

Mert valóban merészség 1300—1400 meter magasságban, midőn minden oldalról zug a vihar, ily imádott heverésnek adni magát.

De a fiatalság merész: az élet és halál közötti irtó mindig végtelennek tartja.

Délutáni órákban felkészültünk, s a Tarkó és Szakadát közötti fennsíkron keresztül eljutottunk azon nyeregbe, melyen átvett az út, hol az Árpádok fénykorában a kunok és nogai tatárok látogattak be hazánkba, ma pedig jámbor fa- és szénhordozó székelyek s egy-egy szerencsétlen kéjútazó társaság máskál fel és alá.

A kilátás itt is elég regényes, de korántsem oly meglepő, mint az új uton, melyen fölfelé mentünk. Az út nagyobb részét gyalog kelle megtennünk, a lovakat pedig magukra hagyva haladtunk le a Borviz patakáig, mely bizonyára a partjain fakadó borviz-forrásoktól kapta nevét.

ához, a mi nemzeti aspirációhoz, közérdekeihez tartozik és történelmi multon alapzik.

Ez nyíltan kitetszik a „K. K.” 176. számában X.-hez tett és hozzá intézett viszonzásának következő kifejezéseiből:

„Itt van mindjárt t. ellenfelem első tétele, mely szerint a történelmi jog alapján úgy szólván „saját vagyonából megalapított” jogképen vindikálja a székelységnek jussát a marosvásárhelyi kir. táblához. Semmiképen nem merem reményleni, hogy a történelmi és törvényes jogot egyképen foghassuk fel valaha — én és X. Mert én a népképviselői alkotmány alapján berendezett állam suverénitásának teljességét csakis kizárólag a törvényhozás illetékes tényezőiben tudom látni, melyet, a mi az állam összes belügyeit illeti, semminemű tekintet nem köthet a nemzet egész testének érdekein kívül. Ez a feltétlen suverénitási teljes joggal törlötte el a rendek annyi és annyi águ történelmi jogait, mint kizárólagos birtokot, benyulva a kiváltságoknak még magánjogi viszonyaiba is. Ez onyészttette el az erdélyi nációk történelmi jogait a maguk várnáserü szervezeteiben, el egészen az öröklési jog átalakításáig. A mai alkotmányos törvényhozás e suverénitása ellen tiltakozik ugyan a „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” nevével és minden sorával, sőt apellál is ez értelemben Grossdeutschlandhoz, osztakozik e tiltakozásban s szintén felebbez a román népek tribunáljához a Tribunal és Gazetta et consortes, hanem a magyar állam és egységes politikai nemzete, igaz és törvényes jogára támaszkodva, egyedül és kizárólag a magyar szent korona törvényhozásának suverénitását hirdeti és érvényesíti s e tekintetben sem Ber'linből, sem Bukurestből utasításokat el nem fogad.

Hogy ismerhetnők el tehát a székelység bármire vonatkozó történelmi jogát a suverénitással szemben?”

Fent idézett mondatok értelmét figyelemmel kísérve, első sorban is azokban negatívumát találjuk az államot alkotó és fenntartó magyar fajnak, politikai nemzet fizikai létezésének és azon történelmi közjogi alap kontinuitásának, a melyen mint köszirten nyugszik az idegen népfajok hullámai közt álló magyar alkotmányunk és nemzetünk.

A midőn M. P. ur a Királyhágon inenni hazarészünkben egyedül létező politikai nemzetet, a magyart, a legpraegnansabul képviselő és vele ugyanazon egy székel nemzetenek érdekeit a magyar állam legvitálibb érdekeivel ellentétbe helyezi; a most divó népképviselőt alapján berendezett törvényhozó hatalmát pedig úgy tünteti fel, mintha az nem lenne előbbeni alkotmányos rendszer alatti államsuverénitásnak kontinuitása, az állam nemzet-lénye megváltozott és így a közérdekek súlypontja más felé háromolt volna át. Oly nemzeti egész testet tüntetve fel, a melynek fictiója ép az M. P. ur által felsorolt, a „Siebenbürgisches Deutsches Tageblatt”, „Tribunal und Gazetta” stb. által képviselt államellenes merényletek folytán igazoltatik.

Ez eszmemenet még inkább litünik abból, hogy M. P. ur X.-hez intézett válaszában a székel nemzet történelmi jogait, így a hazaszeretést iránti áldozatkésztségét sem ismerheti el, azokat abszolút semmisnek tekinti, egyuttal párhuzamba teszi azokat a már jelzett szász és román államellenes merényletek történelmi jogával, az utóbbiakat mintegy fedezni igyekszvén.

Átolvasva figyelemmel X. cikkeit, védelmét, abban nem jön elő, hogy a kir. tábla székelhelyét a székel nép mint külön létező politikai nemzet vindikálna, a mit másképen nem lehetséges, mint hogy a kir. tábla az egész erdélyi fejedelemség számára állittatván fel, az ország közérdekei szempontjából helyzetetett Maros-Vásárhelyre, tehát így a székel natióé nem volt. A sóbányák átadása, a kir. táblai épület (a melyek M. P. ur előtt mind hasznatlanságok) csak támogatásul szolgáló érvek, hogy a székel nemzet és a kir. táblát ajándékozó főúri család ebben is áldozatokat hoztak a közjóért. X. is, valamint mi is a közérdeke-

ket hangsúlyozzuk ezen kérdésben és foglalnunk álláspontot.

(Vége következik.)

Háromszékel megye közgyűlése.

Háromszékel megye kedden és szerdán tartotta közgyűlését Pótsa József elnökelete alatt.

Elnök rövid beszéddel megnyitván az ülést, jelenti, hogy Kelemen Lajos tiszti ügyész betegsége miatt nem jelenhetett meg a gyűlésen; helyette a tiszti ügyész teen-dők vitelére Künle Józsefet kérte fel.

Ezután br. Apór Gábor alispán olvassa fel az utolsó öt hónapról készített jelentését. Megemlíti a képviselőválasztásokat, melyek teljesen rendben, minden csend-zavarás nélkül történtek meg. Jelentést tesz a megyei pénztár állásáról, a pénzek elhelyezéséről, az ügykezelésről és a közlekedésről. Jelentését az idei terméssel végzi, melyet jó közepesnek mond, minek Gyárfás Imre bizottsági tag ellene mond, az idei termést közepesnél alább becslvén, több fel-szóalál azonban az alispánnak ad igazat. Az alispán tudatta továbbá a közgyűléssel, hogy több rendbeli elfoglaltatása, különösen a határrendező bizottságban való részvétele miatt huzamosabb ideig távol kellett lennie; ha tán e miatt az ügyek rendes menetében fennakadás vagy hiány lett volna, igyekezni fog azt a jövőben helyre pótolni.

Az alispáni jelentés után Séra Tamás árvaszékel elnök olvasta fel jelenését az árvaszékel öt havi állapotáról és működéséről. A jelentést tudomásul vették.

Ezután a kormány leiratait olvastattak fel. A belügyminiszter azon körrendeletére, melyet a megyei nyugdíjintézmény létesítése ügyében küldött le, az állandó választmány azon indítványt terjeszti a közgyűlés elé, hogy az alispán elnökelete alatt egy bizottság küldessék ki, mely indítvány helyesléssel fogadtatott.

A belügyminiszternek a Dálnok köz-ségi korcsmároltatási jog haszonbérlete tárgyában a megyéhez intézett leirata az állandó választmány indítványára azon megjegyzéssel vétetik tudomásul, hogy a köz-ségi eljáráság felmentetik a felelősség alól s az árverezés helyben hagyatik. Székel Gergely még azt is ohajtaná kimondani, hogy a dálnoki eset jövőben más községeben praecedensül ne szolgáljon; a gyűlés azonban az állandó választmány szövegezését fogadta el.

Vita nélkül hozzájárult a gyűlés az állandó választmánynak a vadirtási díjak tárgyában leküldött belügyminiszteri leiratra hozott azon indítványához, hogy az egyes községek „vadirtási díj” ezimen évenként a költségvetésbe egy bizonyos összeget vegyenek fel s azt a központban létesítendő vadirtási alapba beküldjék.

A közlekedésügyi miniszter azon leirata, melyet Bölön köz-sége folyamodása következtében a megyei hidrovatal tárgyában intézett a megyéhez, elhatározta a közgyűlés, hogy a hidrovatal továbbra is fenntartassék s e tárgyban a miniszteriumhoz felterjesztés intéztessék.

A többi kormány leiratok s a megyei átiratok tudomásul vétettek.

Következett a megyei ügyek tárgyalása. A beferjesztett számadások tudomásul vétettek. Majd a sepsijárási második szolgabírósegédi állásra közfelkiáltással Bartók Károly eddigi helyettes választatott meg.

Ezután a köz-ségi ügyek tárgyalattak, melyek bevégzése után a gyűlés folytatása másnapra halasztatott.

Szerdán a köz-ségi számadások és a magánfelek ügyei voltak szönyegen.

„N. H. K.”

Munkakiállítás.

Kolozsvár, 1884. aug. 25.

Az erdélyrészi iparfejlesztő egylet az idén tartja meg városunkban második munkakiállítását. Városunk, s illetoleg országrészünk érzi, hogy a leventék kora lejárt, a

tizenkilenczedik század a munkásoké s érzi azt, hogy egy ország jövője, existenciája az ipar által biztosítható s ennek tudatában léptette életbe a lefolyt 1883. évben a munkások kiállítását, mely által egyfelől tért remél nyitni a fejlődő iparosoknak kezdő munkáik bemutatására; másfelől öntudatra juttatni reméli a nagy közönséget arra nézve, hogy az ipar termékeit illetoleg nem kell immár külföldre menni, mert hiszen iparosaink minden e tárgyba vágó cikkekkel a mai kor igényeinek megfelelőleg és jutányos áron tudnak előállítani. Ezt bebizonyítani van hivatva a f. év aug. 28-án városunkban megnyitandó munkakiállítás.

A kiállítás a főtérre levő s ujonnan épült iparosok házában lesz s a cikkek beadásának határideje f. év aug. 26-ig tüzetett ki. Már eddig is mintegy tizennégy láda iparcikk küldetett be a rendőrséghez s a budapesti technológiai iparmúzeum cikkei szintén már utban vannak, a mint ez táviratilag jelezve van.

A szövészeti kiállítás rendezésére a csikszeredai polgári iskola vezetőnöje özv. Lakatos Jánosné kértetett fel, ki az előleges elintézendők teljesítéséért már pár nap előtt városunkba érkezett. A mult évben rendezett kiállításakor volt alkalmunk meggyőződni, hogy nevezett urhölgy kitünő szakértelemmel s elismerésre méltó ügybuzgalommal vezette a szövészeti szakosztályt s így neve ez évre is biztosítékot nyújt arra, hogy a kiállítás e része kellő csin és izléssel fog rendezve lenni.

Ez alkalommal még csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a kiállítás első napján a kolozsvári jótékony nöegylet, másodnapján a leányvárház, s harmadján a filléregylet választmánya fog segédkezet nyújtani a rendezésben az igazgatóságának, s városunk legszebb leányai és asszonyai ígérték meg, hogy az eladásra szánt cikkekkel elárusítani fogják. Egy szóval érdekes és kellemes napoknak nézünk elébe, melyekről naponta, a tekintetes szerkesztő ur engedelmével, kimerítő tudósításokat fog küldeni Tudósító *)

Tanügy.

Értesítés a „Székel-Mikó-kollegium”-ba való fölvetelre és beiratkozásra nézve az új rendszabályok értelmében.

1. Az oly tanuló, ki a sepsiszentgyörgyi ref. kollegiumba belépni szándékozik, vagy tanuló pályáját ott tovább folytatni akarja, szept. 1—3. napján az igazgatói hivatalnál jelentkezni tartozik.

2. A felvételnél minden tanuló személyesen és rend szerint atyja, anyja vagy gyámja, illetoleg azok valamely külön megbízottja kíséretében tartozik az igazgatóság előtt jelentkezni.

3. Beiratása és felvételése alkalmával a megszabott tandíjat minden tanuló félévénként előre fizetni köteles.

4. Szegénysorsu, jó erkölcsű és igyekeztető tanuló, ha folyamodványunk mellett szegénységüket hiteles bizonyítvánnyal igazolni tudják, az erre jogosított iskolai hatóság által a tandíj fizetése alól egészen vagy részben felmentethetnek; de ezen jótétemény élvezéséértől azonnal megfosztatnak, mihelyt akár a tanulásban való hanyagság miatt, akár erkölcsi tekintetben arra érdemetlenekké lettek.

5. A kollegiumba felvétetni kívánó minden tanuló a szülőket illeto rendszabályok és a tanulóokra vonatkozó törvények egy példányát 5 kr díj előleges lefizetése mellett tartozik megvenni, és az iskolai díjak pontos lefizetése mellett csak azután irathatik be akárki is a felvett tanulók közé, ha egy tanuló, mint szülője és helyettese kijelentik, hogy ama rendszabályok és törvények minden utasításainak szigoruan alávetik magukat.

6. A kollegiumba felvett tanulókat szüleik vagy ezek helyettesei a szükséges

*) Becses sorainak a legnagyobb készséggel nyitunk tért és szives ígéreterért fogadják köszönetünk. Szerk.

tankönyvekkel és taneszközökkel a lezkeorák megkezdése előtt ellátni kötelesek.

Sorrend az első napi (hétfői) beiratkozásnál:

Délelőtt 8— $\frac{1}{2}$ 10-ig a szolgaságer nem folyamodott fözetni akaró ujonnan jövő tanuló.

$\frac{1}{2}$ 10—11-ig hasonlóképen a fözető, de régi tanuló.

11—12-ig végleges beírása a délelőtt jelentkezett és felvett új és régi fözetőtanulóknak.

Délután 2— $\frac{1}{2}$ 4-ig azon fözető új és régi tanuló, kik a délelőtről kimaradtak.

$\frac{1}{2}$ 4—4-ig a szolgaságra folyamodott régi tanuló.

4—5-ig a szolgaságra folyamodott új tanuló.

5—6-ig végleges beírása a délután jelentkezett és felvett tanulóknak.

A helybeli tanuló csak szept. 2-ikától kezdve iratnak be.

Sepsi-Szentgyörgy, 1884. aug. 28.

A z igazgatóság.

Apróságok.

— Háromszékel megye főispánja a kézdí-vásárhelyi egészségügyi intézkedések megvizsgálása végett — hir szerint — a napokban városunkba fog érkezni.

— A távirda Kézdí-Vásárhelyt. A temesvári távirdaigazgatóság kérdést intézett K. Váárhely város polgármesteréhez, hogy a város hajlandó-e azon esetben, ha a távirda tovább is államilag kezeltenék, alkalmas helyiséget adni, mivel ellenkező esetben magánvállalkozónak adatnék ki. Erre a polgármester közadakozás útján akarván beszerezni a hivatalhelyiség kibérléséhez szükséges összeget, előleges tájékoztatásul egy aláírási ivet indított meg, melyen az aláírt összeg csaknem egészen fedezné a szükséges bérösszeget. A távirdaigazgatóság említett átirata és az aláírás eredménye a tanács elé terjesztetvén, az elhatározta, hogy ezen ügyet pártolólág a képviselőtestület elébe terjeszti, indokul hozván fel, hogy a távirdának továbbra is államilag leendő kezelését fontos érdekek parancsolják, mert a távirati uton közölt fontos kereskedelmi és üzleti titkok megőrzése csak ily uton lehetséges. Magánvállalkozó kezén — legyen ez bármily megbízható egyén — a táviratokkal sokkal könnyebben fordulhat elő sajnos visszaélés, mint ha ez továbbra is államilag kezeltenék.

— Az erd. r. k. status gyűlését f. év sept. hó 22. 23. és 24-re hívta össze Lönhart Ferenc erdélyi püspök Gyula-Fehérvárra. A gyűlés tárgyai lesnek: 1. az erdélyi r. h.ath. igazgatótanácsnak jelentése az 1883-ki status-gyűlés óta folytatott működéséről; 2. ugyanazon igazgató-tanácsnak a középtanodai törvény életbeléptetésére vonatkozó 1883-ik évi jelentése, mely a mult évi status-gyűlés jegyzőkönyvének 17-ik pontja szerint az igazgató-tanácsnak tüzetes kidolgozás végett átdatott; 3. a középtanodai értetség vizsgálatokra vonatkozó sérelmes ügy. Mindezen felhozott dolgok, valamint még számos felmerülhető fontos ügy elkerülhetlen szükséges é teszi, hogy a status-gyűlés képviselői mentől nagyobb számban megjelenjenek.

— Nevezetes reformok. Kézdí-Vásárhely város egészségügyére és a köztisztaságra erőlyes h. rendörkapitányunk kiváló gondot fordít. A piac, mely eddig mindennemű szárnas és szárnatlan házi állatok békés letelezőjéül szolgált, ma már teljesen megtisztult a kóbor állatoktól. A rendőri rendelet első ízben 10 kr, másod ízben 50 kr bírsággal sújtja a piacon kóborló házi állatok gazdait. Ezen rendelet folytán a tanácsház udvara rövid idő alatt megtelt behajtott csirkékkel, libákkal, malacokkal, melyek éktelen, fülrepezető hangon kiabálnak a rendőrség jogtalan eljárása ellen. A h. rendörkapitány urnak, kinek irodája éppen a „konzert-helyiség” felett van, bő alkalma nyílik a közjóért martýromságot szenvedni. — A kézdívásárhelyi szeszgyárak kifolyásainak felfogására szolgáló cementírozott gödrök már nagy részben elkészültek s azok-

nak hatósági felülvizsgálása a napokban meg fog történni. A ki ismeri, hogy e kifolyások mily ártalmasok voltak a közegészségre, fel tudja fogni ezen intézkedés üdvös voltát. Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy a városi tanács mult pénteken tartott ülésében elhatározta, hogy a piacon, az utcákon és udvartereken összegyűlt szemét hetenként való elhordására szekerek fognak kirendeltetni. — Mult számunkban említettük volt, hogy rendőrségünk a koldus-ügy rendezését is foganatba vette. A jövő hó 1-ső napján minden helybeli koldus táblácskával fog elláttatni s egyáltalában szoros rendelkezett eleje fog vétetni azon temérdek zaklatásnak, melynek e város lakossága minden csavargó, munkakerülő kéregetései által ki volt téve. Önként értetik, hogy a koldulási engedély csak azoknak fog kiadni, kik a segélyre valósággal rá vannak szorulva.

— **Gyászjelentés.** Sztkatolnai Cseh Berta, a maga és elhalt testvére Cseh Róza férje: altorjai Fejér János és ennek gyermekei: Sámuel és Ilona, ugy a közeli és távoli rokonok nevében megszorodott szívvel tudatja a felejtethetlen jó atya, após, nagy- atya és rokonnak kézdi-szt-katolnai Cseh Miklós nyugalmazott kincstári uradalmi igazgatónak folyó év augusztus hó 27-én életének 84-ik, özvegységének 8-ik évében történt elhunytát. A megboldogultnak hült teteme folyó hó 30-án délután 3 óraker fog a szt-katolnai köztemetőbe örök nyugalomra helyezettni és az engesztelő szent mise-áldozat szeptember 1-én fog a szt-katolnai templomban a mindenek Urának bemutatni. Áldás és béke lengjen iporai felett! Szent-Katolnán, 1884. augusztus 27-én.

— **Tűz.** Folyó hó 20-án dél felé Czofalván Albert András csüre, Szakács Sándor asztalgja és csüre s Csia Ignác csüre és istállója a benne lévő takarmánnyal együtt a lángok martalékává lett. A tűz — mint levelezünk írja — abból támadt, hogy A. A. csüreben lakó Kónya András egy gyufát elhuzván, annak égő feje az ott lévő száraz kenderre pattant. Biztosítva egy sem volt. Hogy a tűz tovább nem terjedt, a szélesend-nek köszönhető.

— **A kolera terjed.** Olaszország számos helységében nagyban szedi áldozatait s már Bergamóig hatolt, mely Ausztria közvetlen közelében fekszik. Spezziában eddigelé már 97 személy esett áldozatul a járváynak. E várost tizezernél többen hagyták el. Olaszországnak mintegy 20 kerületéből hoznak híreket a lakok a járvány kiütéséről. Ezek között van Nápoly városa is. Az olasz kormány szigorú óvintézkedéseket tett.

— **Nyilvános elismerés és köszönet illeti** Kappa Pál nagyváradí rom. kath. püspök-uradalmi főszámvévő urat, ki — miután a sepsi-szentgyörgyi ev. ref. kollegium évi Értesítőjéből megtudta, hogy amaz iskola az egyesek jótékony adományaiból alapult s áll fenn — a maga részéről legközelebb 20 frttal sziveskedett járulni a kollegium közvagyonának gyarapításához azon alkalomtól, hogy a mult isk. évben az ő fia is eredményesen részesült az iskola által nyújtott szellem-erkölcsi előnyökben és más külső hasznokban. A felekezeti ségen felülemelkedni tudó sok ily derék szülőt kívánunk ugy ezen, mint általában minden iskolának! Sepsi-Szentgyörgy, 1884. aug. 26-án. — A z igazgatóság.

— **Az „Ország-Világ,”** mit Degré Alajos kitünő írónk szerkeszt, ez évi XVII-ik füzetével lépett az olvasó közönség elé. Az olvasók valóban le lehetnek kötelezve a szerkesztő buzgalma és a kiadó fáradságos áldozatának az eredeti és időszerű rajzokért. A magyar királyi állami vasutak központi személy-pályaudvara meglepi az „Ország-Világ” publikumát. A népszerű Teleki Sándor grófnak patriarchalis arczképe, mit Degré Alajosnak ajánl. Degré Alajos utóhangot irt az írók és művészek kirándulásáról és ezt hat szép kép kíséri. Közöljük a XVII-ik füzet tartalmát: Teleki Sándor. Arczképpel. Szabó Endrétől. — A magyar czimer. Költemény. Dalmady Győzőtől. — Az ős oszlop. Költemény. Hiadortól. — A havasok királynője. Történeti regény. P. Szathmáry Károlytól. — A magyar királyi

államvasutak központi személy-pályaudvara. (Képpel). Egyenesy Gézátlól. — Gr. Széchenyi István három szerelme. Latkóczy Mihálytól. — Mercedes. Spanyol történeti beszély. Borel D'Hauterivetől. — Az ócsai templom. Szabó Gézátlól. — A „hamelni patkányfogó” emlékünepe. (Képpel). — A hét története. Camille d'Epemaytól. — Lakodalom előtt. (Képpel). — Hozzá... Költemény. Tóthváradytól. — Levin Jakab (1828—1884). Arczképpel. Irta Toldy László. — A gyónás. Költemény. Kenézi Csátártól. — Utóhang az írók és művészek kirándulásához. Degré Alajostól. — Asszonyok vigyázzatok! Beszélyke. Tábori Róberttől. — Akác virágok. Rajz. Paál Árpádtól. — Bécsi tárcza. Egy varró leány története. Kaposi Bélától. — Utolsó merengés. Költemény. Rónaszéli Gusztávtól. — Szerencsétlen furulyások (Képpel). — A hét története. Adorján Sándortól.

KÖZGAZDASÁG.

Néhány szó az országos gyümölcs-termelés- és annak nagyban való értékesítéséhez.

„Insero Daphne, piro, carpent tua poma nepotes.”

Országos gazdasági egyetünk hosszabb idő óta foglalkozik azon eszmével, hogy honunkban a gyümölcs-termelést részben létrehozza, részben emelje; de bármennyire is fog foglalkozni ezen, országunk gazdaságát emelő eszmével és annak keresztülvitelével, teljes czélt nem érhet el mindaddig, míg a megyei gazdasági, vagy a megalakulandó megyei gyümölcsészeti fiók-egyletek nem nyújtanak segédkezet, míg a vidékekre czélzó tervezetek nem készíttetnek és csakis ebből kiindulva lehet okszerűen a gyümölcs-termelést előmozdítani, ugy, hogy az egyes földbirtokosok a czélszerű gyümölcs-termelés előnyéről és jövedelmezőségéről meggyőződve, minden serkentés nélkül — önkényt — hagyják a kiültetéseket eszközölni.

Hogy állunk ma a gyümölcs-termelés- sel általában véve? Hatósági rendeletek alapján minden községnek kell egy bizonyos nagyságu területet fa-iskolára fordítani; ezen területek csakugyan nagyjórészt ki vannak hasítva, s ritka kivétellel ezen területet a tanítók használják és bármit is talál az ember ezen területen, mint csemefákat; de babot, burgonyát, részben káposztát igen; hol jobb érzésű iskola-mesterek léteznek, kik feladatuknak meg akarnak felelni, ott találunk különféle csemefákat, de azok metszése oly hiányos, hogy a kiültetésre alig alkalmas, és ha a fajokat tekintjük, ugy azt tapasztaljuk, hogy az illető kezelő maga sem tudja, mily fajok; örül, ha apró galyakat kap bárhonnét; hogy minő fajok, arra nem gondol, de nem is képes megítélni, hogy mely vidéknek mily gyümölcsnem és a gyümölcs melyik faja okszerűen alkalmazható; már pedig ez az alapja a gyümölcs-termelés berendezésének, mert ha mi figyelmet nem fordítunk arra, hogy talajunk minősége, a terület fekvése és climaticus viszonyaink minőségéhez alkalmazva mily gyümölcsnemet és azok melyik fajtát terjesztük a kiültetésre, ugy haszontalan az iparkodásunk, hogy a gyümölcs-termelést okszerűen és jövedelmezőleg előmozdítsuk; fő a mai kereskedelmi korszakban, hogy tudjuk, mily gyümölcsnemek és fajok azok, melyek jól teremnek, a külföldi piaczkokon kereset- tek, és bármily mennyiségben eladhatók.

Nagy méltánlylattal és elismeréssel kell felemlitenem a Kecskemét vidéki gazdasági egyletet; ezen nemes egylet minden áldozatra kész, hogy a gyümölcs-termelést hatáskörében előmozdítsa, minden legjobb fajt beszerez és szétosztja; attól az egytől félek, hogy igen sok fajra terjeszkedik ki. Valamint a borkereskedésben is az egyforma minőségű nagy mennyiség kerestetik, ugy áll ez a gyümölcsnél is a külföldi piaczkokat tekintve, hogy bizonyos kedvelt faj nagy mennyiségben lehessen kapható. Ezen állításom igazolására felhozom első sorban a

tulajdon ültetvényemben szerzett több évi tapasztalatomat és pedig, hogy minden nagy gyümölcs-kereskedő csakis azon jobb és kereskedelmi fajokat kívánja tölem megvenni, melyeket nagyobb mennyiségben vagyok képes rendelkezése alá bocsátani; de másrészt, ha tekintjük a világpiaczkon híres tiri alma-fajokat, ezeknek legfeljebb 4—5 fajja az, mely nagy mennyiségben termeltetik s a kereskedésben szerepel; tovább menve ismét Stiria és Morvaország elárasztja Ausztria minden gyümölcspiaczkát, sőt még Magyarország némely részét is a Borsdorfer, az ugynevezett grázi Masánszki és Moor Reinette vagy a közönséges boralma fajokkal.

(Folyt. köv.)

A közönség köréből.*)

Kovácsna, 1884. aug. 23.

(Vége.)

Azt írja a², hogy a zenészek felfogadásában és fizetésében a fürdőbirtokosságnak nincsen érdeme, lakást sem adott a zenészeknek és hogy egy gyűlésben ily szellemű határozatot hozott volna a birtokosság: le vele, abezug, hogy is ne, fiessék az urfiak a czifra czigányokat stb.

A fürdőbirtokosság május 25-én tartott közgyűlésében Deák Imre fiatal embert is meghíván, megkínálta őt, hogy a fürdői pénztárból utalványozott 100 frt elfogadásával vállalja magára fürdőidényre a kézdivásárhelyi vagy a s-szentgyörgyi zenekar megfogadását, ezen czélra lévén fordítandó a nyári bálók összes jövedelme is. E mellett azon kérdés is felmerült, hogy ha az a² által nagyra becsült Ábri czigány zenekara teljesen kiegészítettik: akkor ezen helybeli zenekar fogadtassék meg. Deák Imre 14 napi határidőt kérvén a tudakozódásra és végleges feleletadásra, a gyűlés ekép határozott:

„ad 5. Többféle vélemény fordulván elő, meghatározatik, hogy fürdőbirtokossági elnök mátlól számítva 14 nap alatt a fennforgó véleményekből tudja meg, hogy melyik indítvány leszen sikeresebb s ahhoz képest a fürdőbizottsággal egyetértve intézkedjék, megjegyeztetvén, hogy a fürdő-pénztárból 100 frt utalványozatik e czélra.”

A 14 nap kétszer is lejárván s Deák Imre biztató feleletet nem adván, az elnökség a május 25-én törvényesen alakult bizottsági tagokkal idő rövidsége miatt az Ábri-féle zenészekkel alkuba ereszkedett.

Csakhamar erre D. Veres Gyula és Deák Imre a fürdőbizottsághoz elnöki kézre azon írásbeli ajánlatot tették, hogy ők a megszavazott 100 frt-hoz adakozás folytán még 100 frtot gyűjtenek s gondoskodnak továbbá arról is, hogy az ezen felüli szükséglet a nyári bálók jövedelméből fedezetet nyerjen. Ebből folyólag D. Veres Gyula befolyása folytán a kézdivásárhelyi zenészekkel versenyzés czéljából a sepsiszentgyörgyi zenészek is meghivatván a próbazenére, a szolgabíró ur egy ad hoc alakított bizottság segélyével ezen utolsókkal szerződött 280 frtban.

A fürdőbirtokosság június 29-ki közgyűlésében 3. pont alatti határozatával, tekintettel arra, hogy jó zenekar fogadtatott, tudomásul vette ama kivételes eljárását.

A gyűjtőív megnyitvatván fenn nevezett indítványozók által az adakozásban a fürdőbirtokosok is többen részt vettek.

Kovácsna községe a zenészek számára felajánlotta lakásul a mult évben is e czélra használt kettős házát, — mert ennél több házzal nem bir, ha az irodai szobákat át nem engedi, — igérvén, hogy azon házon a szükséges javításokat megtéteti. Hogy a² egyebüvé vezette a zenészeket, az nem a község dolga.

Julius 6-án tartott közgyűlésben a fürdőbizottsági elnök előterjeszti, mikép jó volna, ha a fürdőbirtokosság utólagos jóváhagyás reményében a fürdőtaksát személyenkint 1—1 frttal emelni határozná, indokolván előterjesztését azzal, hogy a zenészek

*) Ezen cikkért a felelősséget csakis a sajtó-hatósággal szemben vállaljuk el. Szerk.

az eddiginél magasabb áron lettek fogadva stb.

A gyűlés erre így határozott:

„ad 1. Már több fürdővendég befizetvén a szabályrendelet szerinti zenédíjt, azt jelen fürdőidény alatt emelni a gyűlés nem látja helyesnek, miből folyólag nem módosíthat ez idő szerint a szabályrendeleten.”

Tovább megy a szerencsétlen muzsikás s Cs. Gy. elnököt megtámadván, azt állítja, hogy az elnök az értelmesebbek által indítványozott minden üdvösebb mozgalomnak ellensége.

A kovásznai ásványvizek a trieszti országos kiállításon kitüntetésben részesültek 1882-ben, míg sok más székely fürdő nem dicsekedhetik ilyennel; a piaci ivóforrás romlásnak indulván, költséges kúpbe vétetett és 1884-ban alagosövezéssel láttatott el; az 1884. évi budapesti országos kiállításon is képviseltetni határozta magát a község, ásványvizei által; a horgász-víz szintén jó karba hozatott több évvel ezelőtt. Ezenkívül több költséges javítás tétetett 10 év óta. Nézzem utána a² s látni fogja, hogy több ügybuzgó községi tag támogatásával mindezeknél Csia volt az indítványozó és kezdeményező. A tanügyben fáradhatlan munkás Cs. Gy. és áldozatkész; nem ő csinálta-e a felterjesztéseket az állami leányiskola-helyiség bekerítéséért a miniszteriumhoz, mely most kedvező megoldást nyert? Minden évben jutalomkönyveket ad jó tanuló gyermekeknek; ez évben is Zabolán, Páván, Körösön, a kovásznai állami leányiskolánál és a román iskolánál a sajátjából 150 drbnál több jutalomkönyvet osztott ki. Cs. kezdeményezésének köszöni lételét a kovásznai magtár; ő az, a ki erdélyi és magyarországi lapokban a kovásznai fürdőnek évek óta reklamot csinál közvetve vagy közvetlenül stb. stb. Szóval Cs. Gy. egyedül a közügyeknek él; annak szenteli minden idejét, nem riadván vissza az anyagi áldozatoktól is.

Azt is felhossa a², hogy Cs. Gy. dalárda-gyűlést nem híván össze, a miatt 10 frtot nem lehetett megszavazni a zenészek számára.

Hát nem hallotta a², hogy augusztus 3-án, tehát közleménye megjelenése előtt 7 nappal, dalárda-gyűlés volt, hol 5 tagon kívül mindnyájan jelen voltak a dalárda tagjai és a hol egy árva szó sem fordult elő arról, hogy a közalapból zenészek számára 10 frt adatnék? Olvassa meg csak kis öcsénk a jegyzőkönyvet! Aztán fel sem lehet olyasmit tenni, hogy a testület a még csak 200 frtra növekedett „gyászszékér-alap”-bólajándékokat osztogasson épen a² kedvéért, a ki a dalkört mindig aláadni erőlködött. Ez hasonló lenne azon pusztító gazda eljárásához, a ki gazdaságának beruházásához kerülhetlenül megkivántató összeget máshová fordítja s ez által megásta sírját maga és családja jóllétének.

Már most ítélje meg a nagyérdemű közönség, hogy volt-e oka arra a²-nek, hogy egy erkölcsi testület és minden tekintetben magasban fölötte álló egyént a nyilvánosság terén rágalomokkal illessen?

A gyűlés megbízásából
többen.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. **Móricz Gyula.**
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 2660. tkvi.

1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróság, mint tkkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kovács Lajos örökösei végrehajtatonak Szörcei Gézáné Bartha Mária végrehajtást szenvedő elleni 240 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíróság területén levő Szörce község határában fekvő, a szörcei 517. számú tkvkben A + 1 rend 276. 278. 279. 280. 290. 291. hr. számú ingatlanokra az árverést 770 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és

hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. év szeptember hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor Szőrcse községhez tartozó megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoztatók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-

helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovácsnai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, 1884. június hó 20-ik napján.

Sz. 1588—1884.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdí-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy M. Bács végrehajtónak Landt József végrehajtást szenvedő elleni 150 ftt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdí-vásárhelyi

kir. törvényszék területén levő, Kézdí-Vásárhely városában fekvő, a kézdí-vásárhelyi 733. számú tjkvben foglalt 1438. 1439. 1440. hr. sz. alatti ingatlanra és a Kézdí-Vásárhely-kantai 734. sz. tjkvben foglalt 1442. hr. sz. ingatlan, mint zálogbirtokra, az özv. Cserey Jánosné, mint zálogba-adó joga sérelme nélkül, az árverést 1100 fttben ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor Kézdí-Vásárhelyt, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékoztatók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-t készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1884. évi május hó 14-én tartott üléséből. 3—3

Vidéki megrendelések erélyesen eszközöltetnek.

Séta, menyasszonyi és házi ruhák (toilettek) legújabb divat szerint gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy

n ő i d i v a t - t e r m ű k b e n

BRASSÓ (tőltér).

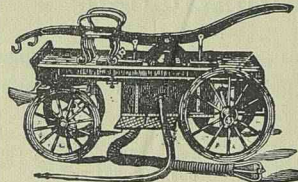
Ugyanott nagykészletben lévő kész esőköpeny, kabát és mantillók, selyem, bársony, gyapju, creton, zephir és Saten ruhakelmék és minden pipere-czikk kivételes olcsó áron kaphatók.

22—50

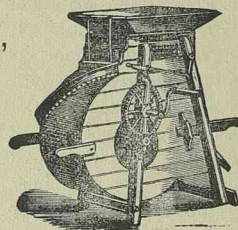
Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

WASS és RIEMER

16—52

vaskereskedése,
gazdasági gépek,
FECSKENDŐK,
tüzeltő szerelvények és
harangok
állandó gyári raktára
és kiállítása
Sz.-Udvarhelyt.

Mint hazánk leghírnevesebb és megbízhatóbb gyárosainak képviselői, ajánljuk a következő, nagy választékban készletben levő gazdasági gépeket, eszközöket és szerelvényeket:

Soproni Seltenhofer Frigyes és fiától: tüzi fecskendők, tüzelő-szerelvények és harangokat.

Budapesti Grossmann és Rauschenbachtól: kitűnő, legjobb szerkezetű kézi, lövegű járgányos cséplőgépek és rostákat.

Budapesti Brogle Józseftől: konkolyválasztó trieurók, szórórósta és kukurizsamorzosítókat.

Mosonyi Kühne Edétől: Hungaria Drill sorbavető gépek, lókapák, ekék és boronák, szecska- és repavágó gépeket.

Budapesti Tarnóczy Gusztávtól: különféle szerkezetű, legcélszerűbbnek bizonyult szénagyűjtők, rétyaluk, boronák, vetőgépek, rosták, váltó és kerülő ekék.

Budapesti Kotz Páltól: szecska-, repavágók, rostáló-, daráló-, vető-, boronáló- és összes ekéit.

Továbbá: Angolhon legelső gyárosa Lincoln Clayton és Shuttleworthtól: gőzcséplők- és mozdonyokat. — Bécsi Tanczos Rezsőtől: tűz és betörés ellen biztos pénzszekrényeket.

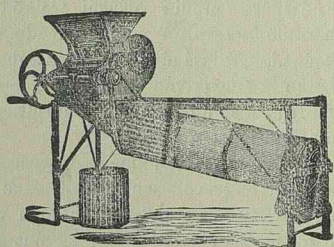
Minden elő-orolt gazdasági gépek, tüzi fecskendők, tüzelő szerelvények és harangokból nagy választékú raktárt tartván, felhívjuk a nagyérdemű gazdaközönséget annak megtekintésére. Gépeink könnyű járása, szolid szerkezete és czélszerű használhatóságáról mindenki személyesen meggyőződhetik, mire nézve készek vagyunk a felelősséget elvállalni. — Magunkat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlván, kérjük minél gyakoribb megbízásait.

WASS és RIEMER.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára.

BUDAPEST. Gyár: külső váci-ut. Raktár: váci-körút 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett

TRIEUR-JEIT

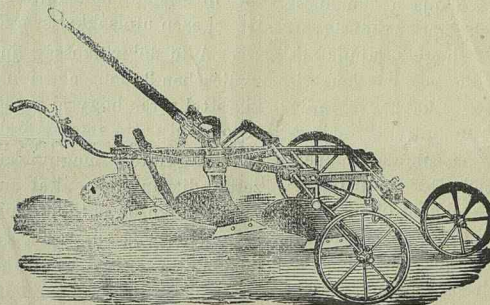
váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostaikat.

Tengeri (törökbuza) morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, malmok, méhészeti és technikai czélokra

14—20

JÁRGÁNY-CSÉPLŐGÉPEKET

Továbbá e téren a legújabbat:

Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostáját,

1882. augusztus 3-án 17,567. sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb, 4 hüvelyk magas, 2 1/2 láb, 4 hüvelyk széles, súlya 50 kiló, ára 48 ftt.

Székel-Udvarhelyt: főraktáros és képviselő Wass és Riemer cég. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Ny. Szabó Albert gyorsajtaján Kézdí-Vásárhelyt.